

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (jud. O. Cernei)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, A. Pahopol, V. Efros)

DECIZIE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Galina Stratulat
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de executorul judecătoresc Vladimir Bezede, prin intermediul avocatului Augustin Procopovici,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de executorul judecătoresc Vladimir Bezede împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 14 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 20 iulie 2016, executorul judecătoresc Vladimir Bezede, prin intermediul avocatului Augustin Procopovici, a depus cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova solicitând anularea deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 21 aprilie 2016 privind tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc Vladimir Bezede.

În motivarea acțiunii s-a invocat că prin decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 21 aprilie 2016, executorul judecătoresc Vladimir Bezede a fost tras la răspundere disciplinară, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale.

Menționează că, petiționarul a contestat acțiunile executorului, deoarece documentul executoriu emis în baza hotărârii din 04 martie 2014 a Judecătoriei Căușeni nu a fost executat de către executorul judecătoresc, deși debitorul a dispus de bunuri ce puteau fi urmărite silit, cât și de mijloace bănești.

Afirmă că, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a constatat în acțiunile/inacțiunile executorului judecătoresc prezența elementelor abaterii disciplinare prevăzute de art. 21 alin. (2) lit. c) al Legii privind executorii judecătorești - săvârșirea unor fapte care aduc atingere onoarei, probității profesionale ori bunurilor moravuri, precum și a prevederilor art. 21 alin. (2) lit. d) ale aceleiași legi-tergiversarea sistematică și neglijență în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare. Concomitent Colegiul disciplinar a reținut că executorul

judecătoresc nu a întreprins anumite acțiuni concrete întru executarea documentului executoriu și că acesta implică în activitatea sa întreprinderi pe seama cărora pune executarea documentelor executorii.

Susține că, decizia Colegiului Disciplinar al executorilor judecătorești din 21 aprilie 2016 urmează a fi anulată, deoarece Colegiul disciplinar a examinat plângerea în absența sa, cu toate că a depus cerere de amânare a ședinței din 21 aprilie 2016, fiind antrenat la un curs de instruire. Referitor la executarea documentului executoriu, afirmă că a întreprins măsurile de executare conform legislației în vigoare. La fel, nu a implicat în activitatea sa firme, pe seama cărora să pună executarea documentelor executorii.

Prin hotărârea din 05 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de executorul judecătoresc Vladimir Bezede împotriva Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Prin decizia din 14 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de executorul judecătoresc Vladimir Bezede, prin intermediul avocatului Augustin Procopovici și s-a menținut hotărârea din 05 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

La 13 iulie 2017, conform ștampilei oficiului poștal (f.d.109), executorul judecătoresc Vladimir Bezede, prin intermediul avocatului Augustin Procopovici, a declarat recurs împotriva deciziei din 14 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 05 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind anularea deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 21 aprilie 2016 privind tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc Vladimir Bezede.

În motivarea recursului s-a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și consideră ilegală, pasibilă de a fi casată.

Menționează că, nu a fost sancționat pentru că nu a prezentat copii din procedura de executare, dar pentru că nu a întreprins anumite acțiuni concrete întru executarea documentului executoriu. Din moment ce exista o cerere de amânare a ședinței Colegiului disciplinar, consideră că emiterea unei decizii doar în baza plângerii petiționarului, fără a se verifica temeinicia acesteia este una ilegală, fiind încălcat art. 23 alin. (4) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, care prevede dreptul executorului judecătoresc de a participa la examinarea abaterii disciplinare.

Opinează recurentul că, decizia Colegiului disciplinar nu răspunde la întrebările relevante și anume: Care acțiuni mai trebuiau întreprinse de către executorul judecătoresc? Care acțiune a fost tardivă? În ce constă totuși încălcarea disciplinară? Astfel, din aceste motive consideră că este ilegală în fond sancționarea în baza art. 21 alin 2 lit. d) din Legea cu privire la executorii judecătorești. În opinia sa, nu există fapta (acțiunea, omisiunea, tergiversarea).

Indică recurentul că, constatarea instanței de apel precum că “realizarea în 2015 doar a unei acțiuni procedurale nu poate fi apreciată ca fiind o exercitare suficientă a obligațiilor legale ale executorului judecătoresc”, se datorează unei interpretări eronate a legii și anume a Codului de executare nr. 443 din 24 decembrie 2004 și art. 21 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii

judecătorești. Or, din moment ce executorul a întreprins toate acțiunile necesare în cadrul unei proceduri de executare, dublarea acestora nu are sens. Sechestrele sunt aplicate, interdicția de a părăsi țara este aplicată, restricția temporară în eliberarea pașaportului este aplicată (conform legislației în vigoare la acea dată).

Consideră că prima instanță și instanța de apel au interpretat eronat următoarele norme legale și anume Codul de executare nr. 443 din 24decembrie 2004, art. 21 alin. (2) lit. d), art. 23 alin. (4) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești.

Menționează că, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a constatat în acțiunile/inacțiunile executorului judecătoresc, elementele abaterii disciplinare prevăzute de art. 21 alin. (2) lit. c) al Legii cu privire la executorii judecătorești, săvârșirea unor fapte care aduc atingere onoarei, probității profesionale ori bunelor moravuri, din motiv că executorul judecătoresc Vladimir Bezedo a implicat în activitatea sa firme pe seama cărora să pună executarea documentelor executorii. Curtea de Apel nu s-a referit la respectiva constatare, deși, în cererea de apel sunt invocate argumente ce o combat. În opinia recurentului, motivele expuse denotă că decizia instanței de apel este nemotivată, invocând în acest sens art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, conform căruia hotărârea instanței trebuie să fie motivată.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 14 martie 2017, iar executorul judecătoresc Vladimir Bezedo, prin intermediul avocatului Augustin Procopovici, a declarat recurs la 13 iulie 2017, conform ștampilei oficiului poștal (f.d.109).

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expediată participanților la proces la 17 mai 2017, conform scrisorii de însoțire (f.d.105), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat la 13 iulie 2017, conform ștampilei oficiului poștal (f.d.109), de către executorul judecătoresc Vladimir Bezedo, prin intermediul avocatului Augustin Procopovici, împotriva deciziei din 14 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 18 octombrie 2017 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de

contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de executorul judecătoresc Vladimir Bezede, prin intermediul avocatului Augustin Procopovici și va casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Conform art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege, de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost pricinuită.

Rezultând din prevederile legale enunțate supra, precum și din dispozițiile art. 2 și art. 3 ale Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actul administrativ cu caracter normativ sau individual; contractul administrativ; nesoluționarea în termenul legal al unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată atât în art. 2 al Legii contenciosului administrativ, cât și în Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. Conform acestor reglementări, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii. Actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Conform art. 24 alin.(3) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

Conform art. 26 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea,

veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Din materialele cauzei rezultă că prin decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției al Republicii Moldova din 21 aprilie 2016, în rezultatul examinării sesizării lui Dumitru Rotari, a fost constatată în acțiunile/inacțiunile executorului judecătoresc Vladimir Bezede o abatere disciplinară după semnele prevăzute de art. 22 alin. (2) lit. c) și d) al Legii privind executorii judecătorești și i-a fost aplicată o sancțiune disciplinară sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale (șase mii lei) (f.d.8-11).

Conform art. 6 alin. (1), (2) al Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010, executorul judecătoresc este independent în activitatea sa și se supune numai legii. Orice imixtiune în activitatea de executare a documentelor executorii este inadmisibilă și atrage răspundere în condițiile legii.

Conform art. 21 alin.(1), (2) lit. c), d) al Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010, executorul judecătoresc poartă răspundere disciplinară pentru încălcarea obligațiilor sale profesionale. Abaterile disciplinare se examinează de către Colegiul disciplinar. Constituie abatere disciplinară: săvârșirea unor fapte care aduc atingere onoarei, probității profesionale ori bunelor moravuri; tergiversarea sistematică sau neglijența gravă în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare.

Conform art. 24 alin.(1) al Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010 (în vigoare la data examinării procedurii disciplinare), sancțiunile disciplinare se aplică în raport cu gravitatea faptei și constau în: a) avertisment; b) mustrare; c) amendă; d) suspendare a activității; e) retragere a licenței. (4) Sancțiunile disciplinare prevăzute la alin.(1) lit. d) și e) se aplică prin ordin al ministrului justiției, în baza unei decizii a Colegiului disciplinar, iar celelalte sancțiuni se aplică prin decizie a Colegiului disciplinar.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele ierarhic inferioare eronat au concluzionat asupra temeiniciei deciziei Colegiului disciplinar al executorilor Judecătorești din 21 aprilie 2016 privind tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc Vladimir Bezede, prin care au fost constatăte în acțiunile/inacțiunile executorului judecătoresc Vladimir Bezede o abatere disciplinară după semnele prevăzute de art. 21 alin. (2) lit. c) și lit. d) al Legii privind executorii judecătorești și pe cale de consecință aplicându-i o sancțiune disciplinară sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, prin ce se impune casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, din următoarele motive.

Colegiul precizează că executorul judecătoresc Vladimir Bezede a fost sancționat prin decizia din 21 aprilie 2016 a Colegiului disciplinar al executorilor Judecătorești în temeiul art. 21 alin. (2) lit. c) și d) al Legii privind executorii judecătorești, adică pentru săvârșirea unor fapte care aduc atingere onoarei, probității profesionale ori bunelor moravuri; tergiversarea sistematică sau neglijența gravă în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare.

Sub acest aspect, Colegiul notează că temei pentru emiterea deciziei date a servit solicitarea lui Dumitru Rotari din 16 martie 2016 privind tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc Vladimir Bezede, conform

căreia a invocat că din data de 09 aprilie 2014 (data prezentării spre executare a titlului executoriu de încasare de la Serghei Poleacov în beneficiul lui Dumitru Rotari a sumei de 4000 euro și 4650 lei) documentul executoriu nu a fost executat până la adresarea sa către Colegiul disciplinar, cu toate că debitorul în această perioadă ar fi dispus de bunuri și mijloace bănești care puteau fi urmărite silit.

Materialele cauzei denotă că în rezultatul adresării la 09 aprilie 2014 a creditorului Dmitrii Rotari, prin încheierea nr. 009-2574/14 din 09 aprilie 2014 a executorului judecătoresc Vladimir Bezede, a fost intentat dosarul de executare nr. 009-2574/14 pe marginea titlului executoriu nr. 2-4196/13 din 14 martie 2014 eliberat de Judecătoria Căușeni privind încasarea de la Serghei Poleacov în beneficiul lui Dmitrii Rotari a sumei de 4000 euro sau echivalentul sumei în lei, dublul arvunei conform contractului din 04 iulie 2013 și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 2100 lei și din cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 2550 lei, fiind propusă debitorului executarea benevolă a documentului executoriu de către debitor (f.d.12).

Prin încheierea nr. 009-2574/14 din 17 aprilie 2014 a executorului judecătoresc Vladimir Bezede, la Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al Republicii Moldova, Direcția Documentare a Populației, a fost aplicată restricția temporară de eliberare a pașaportului cetățeanului Republicii Moldova, pe numele debitorului (f.d.17).

Prin încheierea nr. 009-2574/14 din 23 mai 2014 a executorului judecătoresc Vladimir Bezede a fost dispusă continuarea procedurii de executare și debitorul fiind informat despre obligația executării documentului executoriu privind achitarea creanței în beneficiul creditorului precum și a cheltuielilor de executare (f.d.18).

Prin încheierea nr. 009-2574/14 din 01 iulie 2014 a executorului judecătoresc Vladimir Bezede, au fost obligate instituțiile financiare din Republica Moldova să comunice despre faptul dacă debitorul are deschise conturi bancare, safeuri sau bunuri la păstrare în băncile comerciale, filialele sau reprezentanțele acestora. Concomitent a fost dispusă aplicarea sechestrului pe aceste conturi în limita sumei urmărite de 4000 euro și 4650 lei (f.d.27). Încheierea fost expediată în adresa instituțiilor financiare (f.d.26), iar conform comunicatelor informative parvenite a fost stabilit că debitorul nu deține mijloace bănești (f.d.28-32).

Concomitent Colegiul remarcă că executorul judecătoresc a accesat și registrele de stat, stabilind că după debitor nu sunt înregistrate imobile cu drept de proprietate (f.d.20), iar conform Registrului de Stat al Transporturilor deține în locațiune un bun mobil (f.d.19).

De asemenea, în scopul executării documentului executoriu, la 09 octombrie 2014 executorul judecătoresc a adresat instanței de judecată un demers, solicitând aplicarea în temeiul art. 64 Cod de executare interdicția de a părăsi țara în privința debitorului Serghei Poleacov și prin încheierea din 16 decembrie 2014 a Judecătoriei Căușeni a fost aplicată în privința debitorului interdicția de a părăsi țara (f.d.21-23).

Conform declarației din 13 iulie 2015 întocmite pe numele executorului judecătoresc Vladimir Bezede, debitorul Serghei Poleacov a menționat că nu are avere personală, însă SRL „Navi-Plus” îi datorează suma de 178886 lei (f.d.33), fapt confirmat prin certificatul nr. 5 din 30 septembrie 2015 eliberat de SRL „Navi-Plus”

(f.d.35), ca urmare a somației expediate de executorul judecătoresc Vladimir Bezede, conform art. 98, 99 Cod de executare (f.d.34).

La acest capitol, Colegiul reține că Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a ajuns la concluzia privind existența în acțiunile/inacțiunile executorului judecătoresc a unei abateri disciplinare, bazându-se pe informația acumulată la examinarea cazului dat, cât și reieșind din comportamentul executorului judecătoresc pe parcursul soluționării cazului, apreciindu-l ca fiind unul nerespectuos nu numai față de debitor, dar și față de Colegiul disciplinar, această constatare fiind reținută de instanța de fond, a cărei soluție a fost menținută prin decizia instanței de apel.

Or, suportul probatoriu menționat atestă că executorul judecătoresc a întreprins măsurile prevăzute de lege întru executarea documentului executoriu primit spre executare.

Astfel, ipoteza instanței de apel precum realizarea unei singuri acțiuni procedurale în anul 2015, nu ar putea fi apreciată ca o exercitare suficientă a obligațiilor executorului judecătoresc, este neîntemeiată, deoarece executorul a întreprins măsuri de executare, fapt detaliat *supra*, de la primirea spre executare a documentului executoriu.

Aici Colegiul apreciază ca fiind relevant argumentul recurentului precum că dublarea acțiunilor în procedura de executare nu are sens, în condițiile când a fost aplicată restricție la perfectarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova, a fost aplicată interdicție de a părăsi țara, au fost aplicate sechestre pe mijloacele bănești deținute, după caz, adică măsuri executorii prevăzute de lege întru executarea documentului executoriu.

La caz, instanțele ierarhic inferioare au relevat că executorul judecătoresc contrar prevederilor art. 23 al Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010, nu a prezentat Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești în termen de 5 zile copii autentificate din dosarul de executare, un raport vis-a-vis de circumstanțele invocate sau probe ce ar combate cele invocate, constatând că Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești corect a examinat cauza în baza materialelor deținute.

De altfel, instanța de fond a indicat în acest sens că Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești întemeiat, pe lângă abaterile disciplinare stabilite în sesizarea examinată, a constatat că de către executorul judecătoresc a fost ignorată și norma citată.

Sub acest aspect, Colegiul notează că acest termen nu este unul de decădere, deoarece executorul judecătoresc nu este lipsit de dreptul de a prezenta actele, înscrisurile relevante speței și în cadrul ședinței de examinare a sesizării formulate în privința acestuia.

Or, conform pct. 36 al Regulamentului de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, aprobat prin ordinul nr. 75 din 09 martie 2011 al Ministerului Justiției al Republicii Moldova (în vigoare la momentul examinării sesizării, ulterior abrogat la 24 februarie 2017), examinarea abaterilor disciplinare are la bază următoarele principii: a) prezumția nevinovăției – executorul judecătoresc se prezumă că este nevinovat; b) garantarea dreptului la apărare – executorul judecătoresc are dreptul de a fi audiat, de a prezenta dovezi în apărarea

sa și de a fi asistat de un avocat; c) celeritatea procedurii – Colegiului este obligat de a soluționa fără întârziere cauza, cu respectarea drepturilor persoanelor implicate și a regulilor prevăzute de reglementările în vigoare; d) proporționalitatea – la examinarea abaterilor disciplinare se asigură un raport echitabil între gravitatea abaterii, circumstanțele săvârșirii acesteia și sancțiunea disciplinară propusă; e) unicitatea sancțiunii – pentru o abatere disciplinară nu se poate aplica decât o singură sancțiune disciplinară.

Tot aici, este de menționat că aceste principii sunt menținute și în noul Regulament aprobat prin Ordinul nr. 96 din 20 februarie 2017 al Ministerului Justiției al Republicii Moldova (pct.52).

Mai mult ca atât, rezultând din prevederile art. 23 alin.(7) al Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010, prezența executorului judecătoresc este obligatorie. Or, conform aliniatului 8 al aceluiași articol, executorul judecătoresc, avocatul acestuia sau reprezentantul au dreptul să dea explicații, să prezinte probe și să formuleze în orice moment demersuri.

La caz, recurentul a invocat încălcarea în contextul prevederilor art. 23 alin.(4) al Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010 a dreptului său ca executor judecătoresc de a participa la examinarea abaterii disciplinare, argument invocat și în cererea de apel, însă instanța de apel a constatat în general că Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a respectat cerințele normelor referitor la caracterul public al ședințelor, pe când caracterul public al ședinței nu a fost contestat, ci însăși examinarea cauzei în lipsa executorului judecătoresc.

În speță, executorul judecătoresc a solicitat amânarea examinării ședinței Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, invocând faptul că la 13 aprilie 2016 era programat la medic, iar la 21 aprilie 2016 era antrenat la un curs de instruire și nu a avut posibilitatea de a comunica avocatului despre necesitatea prezentării la ședința Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești și de a-i înmâna actele necesare.

În această ordine de idei, Colegiul relevă că Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a apreciat cererile executorului judecătoresc ca o încercare de tergiversare a examinării cazului și respectiv expirarea termenului de aplicare a sancțiunii disciplinare, invocând expres că concluzia se bazează pe faptul că în privința executorului judecătoresc Vladimir Bezede au fost înaintate multiple plângeri, examinarea cărora este tergiversată sub orice pretext.

În acest sens, Colegiul remarcă că era de obligația Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de a examina cererile de amânare sub aspectul temeiniciei acestora în raport cu circumstanțele și probele prezentate, dar nicidecum în raport cu alte cauze care vizează același executor judecătoresc. Or, fiecare caz dedus judecătii, inclusiv cererile, demersurile, alte acte procedurale aferente acestuia, se examinează în parte rezultând din circumstanțele stabilite, dar nu prin prisma altor spețe.

De altfel, concluzia instanței de apel precum că Colegiul disciplinar la executorilor judecătorești nu ar fi admis o încălcare procedurală la examinarea procedurii disciplinare, concluzie desprinsă din art. 34 al Regulamentului de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, este neîntemeiată, deoarece însăși această normă invocată (în vigoare la data examinării procedurii

disciplinare), prevede că refuzul executorului judecătoresc de a răspunde solicitărilor raportorului, nu împiedică examinarea procedurii disciplinare.

La caz, Colegiul precizează că nu a fost constatat un refuz al executorului judecătoresc de a răspunde solicitărilor raportului, dimpotrivă executorul judecătoresc și-a exprimat intenția de a participa la examinarea sesizării făcute în privința sa, solicitând amânarea în acest sens a ședințelor Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești.

În atare circumstanțe, Colegiul relevă că Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești ignorând principiile în vigoare atât la momentul examinării procedurii disciplinare (de altfel, în vigoare și în prezent-pct. 52 al Regulamentului aprobat prin Ordinul nr. 96 din 20 februarie 2017 al Ministerului Justiției al Republicii Moldova), a examinat sesizarea superficial, fără o elucidare completă a circumstanțelor speței, dând dovadă de o examinare tendențioasă, pornind de la faptul că în privința lui Vladimir Bezede ar mai fi înregistrate mai multe solicitări de tragere la răspundere disciplinară referitor la comportamentul arogant al acestuia, refuzul eliberării participanților la proces actele procedurii de executare, refuzul de a răspunde la apelurile telefonice, etc.

În consecință, instanțele ierarhic inferioare au menținut decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 21 aprilie 2016, ignorând normele de drept în acest sens, deoarece actele de dispoziție a acestora, în esență, nu constituie decât o reiterare a deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești și a normelor ce reglementează tragerea la răspundere disciplinară a executorilor judecătorești, însă nicidecum nu identifică acțiunile/inacțiunile executorului judecătoresc care ar constitui abatere disciplinară rezultând din normele de drept pertinente cazului.

În speța dedusă judecării, Colegiul precizează că executorului judecătoresc Vladimir Bezede i se impută răspunderea disciplinară pentru încălcarea prevederilor art. 21 alin. (2) lit. c) și lit. d) al Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010 și anume pentru săvârșirea unor fapte care aduc atingere onoarei, probității profesionale ori bunelor moravuri; tergiversarea sistematică sau neglijența gravă în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare.

Pornind de la textul deciziei contestate emise de Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești, Colegiul notează că nu se identifică ce acțiuni săvârșite de către executorul judecătoresc Vladimir Bezede au adus atingere onoarei, probității profesionale ori bunelor moravuri, de altfel, nu se indică care acțiuni denotă tergiversarea sistematică sau neglijența gravă în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare.

Or, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești prin decizia emisă nu a generalizat decât cazul, însă nu a examinat minuțios și complet în raport cu cele invocate în petiția lui Dmitrii Rotari, deoarece constatarea și aplicarea sancțiunilor disciplinare executorilor judecătorești are loc în rezultatul existenței probelor pertinente și concludente ce atestă acțiunile/inacțiunile executorului judecătoresc în exercitarea atribuțiilor în cadrul procedurii de executare.

Astfel, din textul deciziei contestate nu se identifică în ce constă abaterea disciplinară comisă de executorul judecătoresc Vladimir Bezede și nu aduce anumite argumente în favoarea abaterilor disciplinare ce țin de săvârșirea unor fapte care

aduc atingere onoarei, probității profesionale ori bunelor moravuri și tergiversarea sistematică sau neglijența gravă în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare, or, asumțiile expuse în textul acesteia sunt tendențioase, pornind de la faptul că în privința recurentului ar mai fi unele plângeri.

În atare circumstanțe, Colegiul consideră lipsită de suport probant decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, *prin ce se impune casarea acesteia*, în condițiile când aceasta nu conține, în esență, decât o citare a normelor de drept aplicate, dar nicidecum o analiză, verificare a acestora în raport cu circumstanțele cauzei. Or, această urma a fi efectuată în raport cu documentele și alte probe necesare elucidării faptelor despre care s-a luat cunoștință în mod direct, a cauzelor și împrejurărilor concrete în care acestea s-au produs.

Conform pct. 30 al Regulamentului de activitate a Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești (în vigoare în perioada de referință), Colegiul examinează solicitările adresate Colegiului disciplinar privind tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc și dispune, printr-o decizie motivată, după caz: a) aplicarea sancțiunii disciplinare; b) respingerea solicitării de aplicare a sancțiunii disciplinare.

Mai mult ca atât, prin decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, în dispozitivul acesteia s-a constatat în acțiunile/inacțiunile executorului judecătoresc Vladimir Bezede o abatere disciplinară după semnele prevăzute de art.22 alin.(2) lit. c) și lit. d) al Legii privind executorii judecătorești, or, dispoziția art. 22 al Legii menționate reglementează activitatea Colegiului disciplinar și nicidecum nu reglementează răspunderea disciplinară (art. 21 din Lege).

În consecință, Colegiul consideră eronată concluzia instanței de apel precum că sancționarea disciplinară a executorului judecătoresc a fost legală, emisă de autoritatea competentă și conform procedurii stabilite, iar argumentele reclamantului ar fi combătute, în condițiile când această concluzie contravine circumstanțele cauzei, or, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești au dat dovada de subiectivism, expunându-se tendențios în decizia sa, fapt menționat *supra*.

Din considerentele expuse și având în vedere că instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat normele de drept material în raport cu circumstanțele de fapt, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei contestate și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art.445 alin.(3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de executorul judecătoresc Vladimir Bezede, prin intermediul avocatului Augustin Procopovici.

Se casează decizia din 14 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 05 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău, adoptate în cauza

civilă la cererea de chemare în judecată depusă de executorul judecătoresc Vladimir Bezede împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ și se pronunță o nouă hotărâre, prin care:

-Se admite cererea de chemare în judecată depusă de executorul judecătoresc Vladimir Bezede împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ;

-Se anulează decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 21 aprilie 2016 privind tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc Vladimir Bezede.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Galina Stratulat

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală